

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 "
pe 1/4 an 5 "
de 1 lună 2 "
Nr-ri de Duminică pe un
4 coroane.

Pentru România și străinătăți
pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se i apotază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Serisori neștergute nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Răspuns lui Bánffy.

(*) În viața maghiară Bánffy a introdus un spirit protestant cât se poate de răboinic. Ear la adunarea generală recentă din Cluj a mai potențat acest spirit, încât întreaga presă a văzut un strigăt de alarmă în vorbirea fostului prim-ministru

Joi catolicii maghiari au dat răspuns lui Bánffy.

Dacă ar fi vorba numai despre o ceartă în familia heghemonilor noștri, nu ne-am oprim asupra celor petrecute. E chestie însă că s'au spus lucruri care ne interesează de aproape și pe noi, Români, și în genere pe toate naționalitățile.

Cearta dintre Ungurii catolici și cei protestanți se învârtă adică în jurul legilor politico-bisericești. Catolicii accentuează într-una revisuirea acestor legi ear protestanții susțin integritatea lor. Constată însă cu toții, că merg rău lucrurile în biserică și în viața publică de când cu aplicarea acestor legi. Pentru-că *spiritul* noilor legi ar fi prea liberal și prea puțin creștinesc, așa că au schimbat caracterul țării.

Să ascultăm numai ce zice contele Majláth, episcopul catolic din Ardeal:

"Frații noștri protestanți să nu ne acuze pentru necazurile ce au. Primejdia comună este că oamenii de acum s'au abătut dela învățăturile lui Christos. Răul e lipsa de dragoste frățească și ambiția fără margini. Pentru învingerea acestora să-și dea mâna toți câți cred în Christos..."

Cine nu înțelege însă unde bate episcopul? Cine nu știe că inițiatorii și susținătorii actuali ai legilor politico-bisericești „s'au abătut dela învățăturile lui Christos”? Prin urmare în contra acestor francmasoni cheamă la luptă episcopul maghiar pe toți Ungurii „cari cred în Christos”!

Și mai lămurit a vorbit însă Ugron Gábor. El a zis:

„Pe vremea luptelor politico-bisericești prorocisem că reformele în primul rând protestanților le vor strica; dar ei n'au vrut să ne asculte și poate nici azi nu cred că ruina să fie atât de mare. Așa, că acum tocmai cel care sunt vinovați, spre a se apăra, atacă biserică r-catolică..."

„Protestanții să nu se dea unelte în luptele contra catolicilor; ear aceasta cu atât mai puțin, cu cât ajung astfel unelte în mâinile celor cari sunt dușmanii ai creștinismului.

Maș clar nici noi n'am fi putut-o spune.

Se înțelege, că aceste cuvinte, ori cât în formă sunt nu se poate mai corecte, în fond cuprind gravă învinuire; gravă, dar — dreaptă.

Ovreimea și francmasonii simt tășul, și de aceea ear se aruncă asupra patrioticului episcop și scriu înversunat îndeosebi în contra lui Ugron Gábor.

E interesant, că dintre zările aradane, „Aradi Közlöny” scrie mai violent. Dacă Ugron ar fi să simtă loviturile francmasonice, ar fi vai de el, căci numitul ziar arădan numai em-

de treabă nu-l face, ci, vezi Doamne, ca să-l prăpădească, îl înfațesează ca și când și la Cluj s'a dus trimis de magnații din Casina Națională, „reacțiunea” neagră în serviciul căreia este Ugron.

Dar, în fine, pe noi puțin ne împoartă cearta dintre patrioți. Puțin ne împoartă oare patrioții dela „Aradi Közlöny” ori catolicii din Cluj sunt mai de către pădure. Pe noi ne interesează faptul, că un episcop cu mare autoritate, ca Majláth, și un Ungur neaș cum e Ugron, vin și mărturisesc în contra legilor politico-bisericești pe cari noi li-am combătut ca proiecte.

Am zis și noi, chiar p'atunci, că în curind Ungurii au să se căiască de cele ce fac. Ungurii de baștină se căiesc deja și ei merg până acolo, în cât își tin de sfântă datorință a deschide ochii obștei maghiare și a sfatui pe adeverații patrioți să nu se lase unelte „în mâinile celor-ce sunt dușmanii ai creștinismului!”

De mult francmasonii și Ovrei n'au primit o lovitură mai tare decât aceste cuvinte ale lui Ugron.

Situația guvernului, dacă e să credem ziarelor opoziționale maghiare, se îngreunează pe fiecare zi. Pe de-o parte din cauza atitudinii dușmănoase a opoziției, ear pe de altă parte din cauza că între Széll și Fejérváry s'ar fi produs divergențe de păreri, și anume în chestia Nessi, deoarece-ce unii deputați guvernamentali ar fi spriginind părerea prea liberală privitoare la imunitate a partidului kossuthist. Fejérváry perhoreschează aceasta, până ce Széll ori că nu-i destul de hotărât, ori că are și el vederi cari influențează rău asupra unității de vederi în sinul partidului liberal.

Deja se și aduc în combinație nume; ca prim-ministru se aminteste Khuen Héderváry. De asemeni Lukács László, care e foarte iubit la Viena. Ca ministru de interne se aminteste fișpanul din Bichis, Lukács György, care este o mare autoritate în chestii administrative.

Retragerea baronului Aerenthal. În cercuri bine informate se dă ca sigură retragerea din diplomație a baronului Aerenthal, ambasador austro-ungar la Petersburg și unul dintre cei mai iscusiți diplomați austro-ungari. Nainte de a fi mers la Petersburg, baronul Aerenthal fusese reprezentant al Austro-Ungariei la București, unde urmase după Goluchowsky.

Baronul Aerenthal este încă relativ tânăr: de 48 ani. S'a însurat nu de mult cu contesa Széchenyi și este astfel înrudit cu multe familii aristocrate maghiare.

Urmas al său va fi contele Kuffstein, actual reprezentant al monarhiei la Berna.

Despre visita Regelui Carol. Vorbind de călătoria Regelui Carol la Plevna, ziarul vienez „Vaterland” zice că câmpurile de bătălie dela Plevna trebuie să fie o amintire din cele mai scumpe pentru poporul român care a înfeles atunci în acele timpuri glorioase, ce neprețuit Domnitor avea în Suveranal său, cuceritorul independenței sale.

Pe când toate celelalte state din Peninsula Balcanică, zice ziarul „Vaterland”, se găsește într-o situațiune pre-

cară, România se găsește într-o situațiune din cele mai prospere și face neconținute progrese.

Ziarul vienez adaugă că Regele a găsit în consilierii săi, și cu deosebire în dl Sturza, pe cei mai buni colaboratori.

Din Dietă.

— Ședința dela 14. —

O ședință foarte interesantă. La ordinea zilei era propunerea privitoare la suspendarea dreptului electoral al cercului Tápé, unde ancheta parlamentară a descoperit grave abuzuri. A presidat contele Apponyi.

De oare-ce 20 deputați cer votare nominală, se ordonă votare cettindu-se apelul nominal. Și s'a intrunit nu numai 2/3-mi, cât cere legea pentru a se lua unul oare dreptul de alege, ci au votat 221 deputați contra 46.

Astfel pe întreaga durată a ciclului de acum cercul electoral Tápé nu va fi reprezentat în Dietă, drept pedeapsă pentru abuzurile ne mai pomenite ce s'au făcut la alegeri.

Széll a prezentat apoi proiectul de lege privitor la ridicarea listei civile.

Kossuthiștii Barabás Béla, Rátkay, Barta și apoi Beöthy cer ca proiectul fiind osebit de important, să fie trimis la delegații, ca întâiu acolo să se discute asupra lui.

După-ce Széll roagă însă Dieta să nu facă excepție nici cu acest proiect, ci să fie trimis, ca și altele, la comisie, Dieta, cu mare majoritate, trimite proiectul să fie studiat în comisie, și încă de urgență.

Opoziția kossuthistă a fost foarte răboinică sub toată durată ședinței și deși nu face obstrucție formală, îngreună și împedecă mult desbaterile.

Earăși scandal și bătaie în Reichsrath.

În ședința dela 13 c. ear a fost mare scandal și bătaie în Reichsrath.

Ședința începuse de altfel liniștit. Novák, Hofer și Pacher interelaseră în chestia unor inscripții la căile ferate, după care a urmat răspunsul ministrului Wittek. În tot timpul cât a vorbit însă ministrul, Stein îl intrerupea. Scandalul adevărat urmă însă numai când luă cuvântul, în chestie personală, Grössl. Cehul Sehnal se așezase adică lângă dînsul și îl infesta într-una. Deputatul german îi strigă odată: „Obrasnic”!

Se făcu atunci un sgomot infernal. Cehii erau să se încalere cu Nemții.

Grössl zise ear lui Sehnal:
— Tac și nu țipa. Ce? Nu cumva te crezi dator a provoca într-una scandal? Sehnal. În mai lasă și d-ta din înțelepciune.

Grössl. Atât de înțelept ca d-ta la tot cazul sunt și eu.

Sehnal se întinse atunci spre urechia lui Grössl și-i zise:

— Ești un porc de Neamț.
— Ce ai îndrăsnit să zici, strigă furios Grössl. Ei bine, asta nu ți-o permit. Să încalerești atunci.

Lecher îi despărți.

Veniră însă atunci mai mulți din ambele partide între altele și Schönerer, care striga:

— Trageți-i o palmă.

Steiner. Marș, cănilor, duceți-vă la amicii voștri.

Berger. Dați-i afară! Loviți-i cu piciorul!

Se făcu atunci o învălmășeală că nu se mai auziau decât insulte grosolane. Ear la un moment dat cine-va-i trase lui Sehnal o palmă atât de tare, că a căzut de pe trepte drept între bănci. Era aproape leșinat.

Scandalul își ajunsese culmea. Deputații se băteau ca la birt. Sgomotul se mări încă prin amestecul galeriei, care vocifera și ea.

Președintele trebui să suspende ședința, după-ce întâiu provocă la ordine galeria.

După redeschidere provoacă la ordine pe Sehnal, ceea-ce făcu apoi pe cehi să strige:

— Asta-i scandal! Sehnal lovit și tot el și îndrumat la ordine!

Zavzorka. Asta-i porcărie.

Abea într'un târziu s'a putut face ordine.

Visita M. S. Regelui Carol la Plevna.

Regele, Prințul Bulgariei și suitei lor au plecat Mercuri la orele 7 a. m. cu un tren special la Plevna.

Au fost salutați la gara Rusciuk de autoritățile civile și militare.

Trenul princiar a sosit pe înălțimile Griviței la ora 1 și jumătate.

O companie de infanterie a dat onorurile.

M. S. Regele a fost salutat de prefectul departamentului și de oficerii garnisonului.

Apoi s'au dus cu toții la capela comemorativă română, unde Mitropolitul de Vratza a celebrat un serviciu religios pentru odihnirea soldaților și oficerilor morți pe câmpul luptei.

După aceea s'a vizitat cripta subterană unde zac osemintele soldaților.

Magnifice coroane, despre care am dat descrițiune, au fost depuse pe morminte.

De semnalat sunt coroanele consiliului de ministri și a ministerului de răboiu al Bulgariei, precum și două superbe coroane în bronz aurit ale dlui locotenent colonel Leontiew, atașat militar rus la București.

Presa bulgară comentează foarte favorabil visita Regelui.

Președintele consiliului, dl Danew, declară că visita Regelui Carol înseamnă începutul unei noi ere de înțelegere asupra chestiunilor curente relative la frontieră.

Cercurile politice atribue o mare importanță întrevederii celor doi suverani, mai ales pentru o înțelegere în politica de urmal în Balcani.

Toastul M. Sale Regelui.

Eată vorbirea ce a ținut cu acest prilej M. Sa Regele Carol:

Viu mișcat de cuvintele amabile ce Alteța Voastră Regală Mi-ați adresat, mulțumesc d'n toată inima pentru frumoasa și călduroasa primire ce Mi-s'a făcut din partea poporului Său, a armatei Sale și în

special a orașului Ruscui, ale cărui progrese desăvârșite sub Domnia Voastră M'au surprins în mod plăcut. Privesc ca o coincidență norocită, că am venit să întorc vizița Alteiței Voastre Regale la epoca aniversării a douăzeci și cincea a războiului glorios, care s'a desfășurat pe câmpurile de bătaie din Bulgaria. Națiunea bulgară sa iasă cu aceleași simțimente ca și noi victoriile repurtate de armatele aliate ruso-române. Aceste evenimente nu pot decât să apropie țările noastre și să consolideze relațiunile de prietenie, cari pentru Mine au un mare preț.

Visita Mea fiind o nouă echezăsie pentru dezvoltarea lor în viitor, formând urările cele mai sincere pentru fericirea Alteiței Voastre Regale și a membrilor Familiei Sale, pentru zilele scumpe ale Augustei Sale Mame și pentru prosperitatea Bulgariei, ridic acest pahar în sănătatea Alteiței Sale Regale Principelui Bulgariei.

Reîntoarcerea M. S. Regelui.

„Agenția română” telegrafiază din Samovit:

Mercuri dimineață la orele 7, Majestatea Sa Regele Carol, A. S. R. Principele Bulgariei, A. S. R. Principele Filip de Coburg și suitele lor au plecat din Ruscui cu un tren special la Plevna. Pe tot parcursul, prin gări populația în haine de sărbătoare aștepta pe suveran. Trenul princiar s'a oprit mai întâiu la Poradim unde înălții călătorii au vizitat casa unde a locuit în timpul războiului Țarul Liberator și aceea locuită atunci de Regele României. A doua oprire a trenului a fost la Grivița, unde Suveranii au fost primiți de către notabili localității. Dela gară Suveranii s'au dus direct la capela comemorativă română. Aci un batalion din regimentul 4 de infanterie „Principele Moștenitor Boris” a dat onorurile militare și apoi a defilat înaintea Suveranilor.

Un serviciu divin pentru odihna sufletelor eroilor căzuți la Plevna a fost apoi celebrat de către arhiepiscopul Constantin, mitropolit de Wratta, care în termeni foarte mișcători, a salutat pe M. S. Regele României și a adus omagii memoriei soldaților căzuți pe câmpul de bătaie. M. S. Regele, A. S. R. Principele Bulgariei și atașatul militar rus au depus coroane comemorative pentru glorioșii eroi căzuți. În urmă Suveranii s'au dus în trăsură la cele două redute dela Grivița, a căror cucerire a costat viața atâtor soldați. Aci Regele României a depus pe monumentul comemorativ rusec o placă de bronz cu o inscripțiune de amintire. Principele Bulgariei a depus o splendidă coroană.

Regele Carol a explicat apoi pozițiunile ocupate de armatele turcești în fața

Plevnei și a designat principalele pozițiunile unde armatele aliate ruso-române au câștigat glorioase victorii.

Suveranii s'au dus la Plevna și au intrat în oraș pe sub un arc de triumf. Primarul orașului le-a urat bună-venire salutându-i printr'o alocuțiune. Suveranii au vizitat casa pe care Osman Pașa o locuise pe timpul asediului și chiar în camera generalismului turc li-s'au servit o mică gustare. M. S. Regele Carol a ridicat un toast exprimând sincerele sale mulțumiri pentru recepțiunea ce i-s'a făcut; Regele a adus încă o dată omagii marelui valori a trupelor rusești pe același câmp de luptă pe care armata română a cules primii săi lauri.

Terminând Regele a zis: Acum 25 de ani am părăsit Bulgaria ca un invizător: astăzi reviu pe acest pământ ca cel mai bun și cel mai sincer amic al Bulgariei și al armatei bulgare. Trăiească șefii lor! Principele Bulgariei a făcut un scurt istoric al războiului în care Rușii și Românii și-au vărsat de a valma sângele lor pentru o idee, pentru apărarea creștinătății și pentru desrobirea Bulgariei.

Regele României care a comandat ca șef în această campanie și-a câștigat recunoștința vecinică a poporului Bulgar. Principele Bulgariei a închinat pentru armata română și pentru șeful ei.

Asociațiunea veteranilor bulgari a numit pe Regele Carol ca membru de onoare al ei și i-a remis o adresă de omagiu.

Orașul Plevna este splendid decorat; gara este feeric; iluminată, societatea de gimnastică face gard pe tot parcursul cortegiului regal.

Augustul vizitatori au părăsit Plevna sosind la Samovit la ora 7 și jumătate seara. Aci Regele Carol, Principele Bulgariei și Principele Filip de Coburg s'au imbarcat pe vaporul bulgar „Krum” și au trecut la Turnu-Măgurele. Aci Regele și-a luat rămas bun dela cei doi principii în modul cel mai cordial.

DIN BUCOVINA.

Programul festivităților de primire la intrarea înalt Preasântului Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Vladimir de Repta în Archidieceasa Bucovinei.

Ora sosirii înalt Preasântului Sale se va publica prin foile locale.

I.

1. La frontiera țării (peronul stațiunii căii ferate în Nepolocăuți) primesc și salută pe înalt Preasântul Sa Marți în 5/18 Noemvrie 1902 delegații patronilor, ai cle-

rului și ai mirenilor. — După bineventare înalt Preasântul Sa va porni cu trenul separat spre Cernăuți; în tot drumul acesta lângă calea ferată îl vor saluta pe noul Arhiepiscop și Mitropolit în mod solemn parochii și poporenii din acele comune, prin al cărora teritoriu trece trenul.

2. La gara din nepolocăuți îl vor aștepta pe I. P. S. Sa protopresviterul Ceremușului și cel al Putilei, eșă.

3. La gara din Lugeni protopresviterul Coțmanului, fiicarele asistat de preoții din comunele vecine cu poporenii și procesiune.

II.

La gara din Cernăuți îl vor bineventa pre noul Arhiepiscop și Mitropolit membrii Consistorului arhiepiscopesc, ai patroilor, direcțiilor c. r., comitetul țării, capitalei, celorlalte confesiuni, ai școalelor, societăților și altor corporațiuni.

III.

Dela gară va fi petrecut înalt Preasântul Sa în trăsură, a căror ordine o vor stabili membrii anumiți ai comitetului festiv, prin strada capitală la biserica catedrală și de aici după plinierea doxologiei, prin strada Ardealului, a primăriei, piața principală, strada templului, a universității și a reședinței arhiepiscopale.

IV.

Pe tot drumul dela gară până la reședință va fi șpalir:

V.

După finirea doxologiei în biserica catedrală înalt Preasântul Sa va pleca prin strazade arătate mai sus spre reședința arhiepiscopală. La portalul reședinței îl vor saluta pe noul Arhiepiscop prepoziții și alumnii seminariilor, cari cântând imnul festiv îl vor petrece până la vestibul. Aici îl vor întâmpina reprezentanții diecesei întregi, în numele cărora îl va bineventa un patron bisericesc aducându-i pâine și sare. Doi membri ai comitetului festiv vor conduce pe înalt Preasântul Sa până la treptele cele mari, eșă reprezentanții clerului regulat de aici în capela arhiepiscopală.

Cernăuți, în Noemvrie 1902.

DIN ROMÂNIA.

Dela Liga Culturală. În valoroasa revistă eleno-latină, care apare la Roma sub direcțiunea marelui scriitor italian, contele Angeo de Gubernatis, a apărut în frumoasă traducțiune italiană salutul pe care Liga culturală la adresat stuoenților italieni, când cu venirea lor în România.

Revista dlui de Gubernatis Le Cronache Elleno-Latine numește salutului Ligel

il nobile e commovente sal salut o della benemerita Liga Culturale; de altminte, siarele italiene a început să publice frumoase și entusiaste dări de seamă despre visita italienilor în România. Cităm între altele pe aceea publicată de ziarul numit „La Voce d'Arezo și datorită penel amabilului student Guiducci.

NOUTĂȚI.

ARAD, 15 Noemvrie n. 1902.

Mișcarea ofițerilor în rezervă. „Független Magyarország” e informat, că în anul ofițerilor în rezervă maghiari s'a pornit o „serioasă” mișcare. Vor depune rangul de ofițer în rezervă, fiind-că nu pot tolera să fie supuși unui regulament disciplinar, care pretinde respect față de „urgisitul” „Gokeralhalte”. Numita foaie adauga, că 400 ofițeri în rezervă s'au alăturat acestei mișcări. — La știrea aceasta „Aikotmány” observă următoarele: Inregistrăm știrea cu mare rezervă și suntem foarte curioși a ști pe acel ofițer, cari în urma afacerii Nessi vor renunța la rang. Domnul ofițer știu prea bine, că cel ce renunță la rang devine soldat de rind și numai când e permutat la alt regiment, îl numesc din grație general. Dar dacă în urma afacerii-Nessi și ar depune cine-va sabia de ofițer, nu există colonel, care să numească sergent pe soldatul de rind transferat. Și fiind-că e mai bine să fi locotenent, decât viteaz de rind, suntem curioși, câți ofițeri vor renunța la rangul lor în urma afacerii-Nessi? *

Poate să fie un ofițer francmason? În Jaurin s'a întâmplat la raportul de toamnă (Hauptreport) al ofițerilor în rezervă, că un ofițer în rezervă a adresat locotenent-coloneului întrebarea, dacă e permis să fie membru cine-va la loja francmasonică? Întrebarea a fost pusă, fără îndoială numai din curiozitate, căci regulamentul de serviciu interzice categoric participarea ofițerilor la societăți secrete. Cu toate acestea locotenent-colonelul i-a răspuns întrebătorului verbal cu un categoric: Nu.

Gruparea studenților unguri pe bază confesională. Alarma dată de prim-curatorul districtului bisericesc reformat din Ardeal, br. D. Banffy, și-a avut efectul. În Cluj s'a înjghebat un comitet de inițiativă, care publică prin ziare un apel desperat, chemând pe tinerii protestanți să se grupeze într-un cerc confesional numit „Bethlen Kör”, în care să se lupte pentru „patrie și lege, așa cum le-a arătat nemuritorul Bethlen”.

Mamă criminală. Ni se scrie din St. Miclăușul-Mare: La 12 Noemvrie st. n. a. c. soția unui servitor dela poștă, s'a omorât băiatul de 6 săptămâni, tâindu-i grumazul, ear după aceea s'a sinucis tâindu-și de asemenea gâtulejul. Causa nu s'a știe până acum. Azi s'a înmormântat.

Un joc primejdios.

... Vedem că mi-e o figură cunoscută — și nu știam de unde. Mă tot munciam eu cu gândul, dar degeaba, — nu-l dam de căpătâiu. A doua zi dimineața, cum eșiam dela otel, îl vâd că vine 'nspre mine rîzând:

— Nu mă mai cunoașteți... Petrică dela Domnul Moisescu...

— A, da...

Și-l string mâna, c'o bucurie, parcă m'aș fi întâlnit cu cine știe ce prieten bun. Era bărbierul meu. Acum îmi aduceam bine-aminte de figura asta, pe care o văzusem de atâtea ori în oglindă atentiv aplicată asupra capului meu, pe când foarfecile 'mi clănțăneau stăruitor pela ceafă.

— Da ce vânt te-a adus pe-aci?

— Uite, norocul când e să-ți vie...

Am câștigat zece miș de lei la loterie, și ce mi-am zis? Decât să-l vtr într'o negustorie și să-l pierd — vezi d-ta cum merg lucrurile în ziua de azi — și pe lângă pagubă să-mi mai fac și inimă rea, hai mai bine s'ot trăi și eu o lună două, trei, cât s'o putea, și pe urmă — oi lua ear foarfecile și briciul, că meșteșugul-i brăjară de aur...

Da un palavragiu, domnule, cum n'am mai pomenit. Mi-a spus pe unde-a fost; cum era să-l înșele în tren niște pungași cari jucau „uite popa, nu e popa”, cum a câștigat o mie de franci la Monte-Carlo, s'a doua zi a plecat ca un om cu minte.

În vremea asta se scoboară și nevastă-mea. Îl prezint: dl Stănescu, mare proprietar. Nevastă-mea cu tumurile ei de nobleță, s'ar fi crezut nenorocită să știe că dă mâna cu un bărbier.

Altfel se prezinta bine, al dracului, s'avea o figură deosebită, de om procopsit. În ziua aceea am dejunat împreună la Lido. În calitatea lui de „mare proprietar” ne-a dat șampanie și seara ne-a oferit un prânz la Quadri. Și vorba și glume și ris, — prieteni ca de când lumea. Ne-am despărțit târziu, dându-ne întâlnire pe-a doua zi în piața San-Marco.

— De treabă om, zice nevastă-mea. Îl cunoști de mult?

Da eu atunci, îi spun drept, la început fără nici un scop, numai așa de plăcerea de a-mi împodobi prima minciună, prind să-l torn la baliverne și la povești. Și știind-o speriată de avere, îl fac din bistul Pietrăcă un fel de Wanderbildt al României, cu vaste domenii în Ialomița și codri nemărginiți în munții Gorjului, cu drumuri de fer, castele, parcuri, oștiri de slujă, — și el singur, fără părinți, fără nici o legătură pe lume, plictisit de-atâtea avere, călătorind mereu, străbătând țările și mările ca să-l treacă de urf, și, poate, ca să-și găsească o ființă pe care s'o poată iubi și s'o facă partașă atâtor bunuri, de cari lui parcă i-ar fi silă.

Ea făcea ochii mari, asculta fermecată. Din când în când clipea, cu acea

mișcare înceată de pleoape ce pare a fi un suspin al ochilor, — umbre de visuri îl jucau în priviri, fața i-se întuneca și i-se lumina ca de bătaia unei flacări agitate, ear eu — dela o vreme — simțeam că trag la țintă în sufletul ei cu fle-care vorbă. Și taunei, alte gânduri au început să se deștepte în mine... În sfârșit ce să-ți spun? din seara aceea am devenit un spion, un criminal, dacă vrei, care prepară începutul cu încetul o intrigă, o dramă crudă, a cărei deslegare îmi apărea din ce în ce mai limpede, apropiindu-se și stăpânindu-mi gândurile toate, cu puterea unei fatalități. A doua zi dimineața o vâd întârziind la oglindă mai mult ca de obicei. I-se încurca părul. Măinile ei aveau mișcări nervoase, zorite de nerăbdare și de necaz. Eu îl urmăream gândurile pe figură — citeam în inima ei ca într'o carte. Și nu-ți poți închipui cu ce plăcere, cu ce tremur de voluptate feroce asistam la peirea ei, căci vedeam bine cum se pierde, cum lunecă și se depărtează de mine.

În gesturile ei căutate, în pozele ei gânditoare, în modul cum se uită lung la Petrică și cum îi vorbea, vedeam limpede pe femeea care vrea să placă, să cucerească.

La început el nu băga de seamă; ori poate era jenat de poziția falsă pe care-o avea între noi. În urmă, când a înțeles că trebuie să-și ia în serios rolul de „mare proprietar”, i-a mai venit înima la loc, a prins a-și răsuci mustața, a căpăta oare-care siguranță în privire, și, mai c'o vorbă, mai c'ou suspin, mai c'o stringere de mână, a

luat foc și bărbierul meu. De aci încetez doar prilejul le mai lipsia. Și lucru ciudat, domnule. Acum, când vedeam pe nevastă-mea uitându-se așa la el, cu ochii aceia calzi și dulci și visători, cari mă fermecaseră și pe mine odinioară, simțeam că mi-se deșteaptă, cu un fior de tinerețe și de poezie nouă, toată vechia iubire pentru ea, dragostea aceea primăvaratică, adormită în mine de timp, de obicei, de plictiseala acelorăși șacelorași impresii. Mă sculam noaptea, aprindeam lumina, și mă uitam la ea cum dormea. Somnul îl puneam pe figură o liniște ș'o nevinovăție de copil. Și tunc facta mea urfă îmi apărea de-odată în toată grozăvia ei. De ce mă jucam astfel cu sufletul meu, cu viața noastră, cu inima și cu soarta unei ființe care m'a iubit, care m'a făcut să trăiesc zile frumoase, zile neuite, de pace și de fericire! Mă gândeam s'o deștept, să-l spun tot adevărul, să-l arbi, mișelia mea, pornită din îndoiala care mă chinua de mult, din vechia și vinovata mea dorință de a pune odată la încercare dragostea și cinstea ei. Îmi trecea prin minte, cu repezițiunea întâmplărilor din via, toată viața noastră de patru ani: iubire, certuri, împăcări, lăcrămii, regrete, muștrări reciproce și sticleți zilnice urmate de lungi pauze de osteneală, de tăcere și de melancolie apăsătoare.

Îmi niceam apoi că poate jocul acesta primejdios se va sfârși cu bine, pentru deplina mea liniște și siguranță, că poate bănelile mele sunt netălmene, că poate ea va eși biruitoare din cercarea și ispita aceea,

O alegere. Luat-am parte la deosebite alegeri. O alegere însă unde mi se să fi dat a vedea atâta patimă, atâta slăbiciune și nemodestie, abia îmi puteam închipui, de nu eram prezent și de nu îmi procedeam personal convingerea.

Și oare unde să puteau acestea? Sigur numai în acel loc, unde domnește spiritul trecutului și unde din nefericire odrasla cea mai tineră, a sistemului în Domul apas pe vecie, domnește. S'a întâmplat on. public cetitor la alegerea de deputat congressional din cler ținută în Timișoara.

Unde își poate un om series închipui atâta nemodestie, ca cel-ce reflectează a fi ales, să nu părăsească nici măcar pe un moment localul alegerei? Unde atâta fațerie de a declara că a venit să-și escreteze simplu numai dreptul de alegere? Unde atâta neconștință, când provocat fiind a vota, cu puternic glas declară, că nu votează? Unde toate acestea? În Timișoara, și la Dr. Traian Patuciu.

Dle protă Patuciu! O vorbă și sinceră. Oare nu găsesc ce o însufleț prin prezența-ți, îndemna pe submanuații d-tale a-ți da voturile lor? Și care poate fi cea mai învederată dovadă? Hârtia de pe bancă, — pe care îmi place a-o boteza cartea neagră, — și unde te îndelețniceai a-ți face note despre ținuta fiecărui preot. În acest chip e ușor a fi cineva popular, și astfel lesne a fi și ales.

Chironomul rus — tuberculos. Un fel de fatalitate urmărește familia Țărilor de mai multe decenii încoace. Acolo la tron pândeste nihilistul și un dușman și mai ascuns: germentul boalei. Chiar nici asupra leagănelului nu este binecuvântare, pentru-că tuzădar așteaptă părășea încoronată să lege un băiat într'insul. Vărul Țărilor Nicolae, principele George, care era moștenitor, a murit încă tânăr în vara anului 1899 în Tuman în Caucaș. A fost tuberculos și căzând de pe bicicletă l-a săpădit sângele și l-a înecat. De atunci fratele său principele Mihail e moștenitor. Tânărul principe este o figură avântă, fiecare credea că e lusaș sănătos și estă acum se anunță din Breslau că l-a ajuns și pe d'nsul soartea fratelui său: a devenit tuberculos.

Familia falsului conte Matuska. Nu e mult de când soția contelui Matuska, mai bine zis: Matouschegue László, a făcut proces de divorț contra bărbatului. Dar acest divorț are piedici mari, căci nici nu se știe cert că contele Matuska este unul și același cu Mattonschek, sau, că Matouschek este contele Matuska. Așa dar până ce nu îl vor prinde nu se știe identitatea lui. Chiar și copiii lor — trei la număr — sunt introduși în cartea de botez ca fiți de conte, căci Matouschek luase adresa de conte înainte de cununie. Matouschek este cunoscut în comitatele Arad și Timiș ca hoț, înșelător și defraudant, mai pe urmă sub titlul de conte Matuska s'a cunoscut cu o profesoară. E de mirat, că atunci, când s'a cunoscut nu la recunoscut nimeni,

cu toate, că are niște trăsături cari se pot recunoaște și după zece de ani.

„Sămănătorul“ excelenta revistă a marilor noștri literați Al. Vlahuță G. Cosbuc, ca și în celelalte numere așa și în acest mai recent, Nr. 31, aduce un cuprins variat. În frunte poetul și nuvelistul Al. Vlahuță publică „Un joc primejdios“, nuvelă pe care o reproducem în numărul nostru de azi. Poetul Cosbuc are poesia „Un glas din adâncul templului“ pe care am reprodus-o deja. Sunt apoi articoli și poezii de C. Xenii, D. Aghel. Măghieran și traducere din Ibsen de St. O. Iosi și D. Aghel.

Dare de seamă și mulțumită publică. Corul nostru vocal rom. gr-or. din Cuvești (Kövesd) au dat Sâmbătă în 26 Oct. (8 Noembrie) a. c. sub conducerea neobositului nostru învățător dirigent Georgiu Tomi — un Concert împreună cu joc, care a decurs precum urmează:

După am. la 8 oare coriștii în rind câte doi în frunte cu flamura societății, petrecuți de muzică au mers dela școală până la localul propriu de petrecere unde până seara a fost petrecere populară numai cu joc; ear seara la 8 oare s'a început Concertul cu „Motto“ apoi „Viscolul“ de Hampel; „Tărgurea Țăranului“ declamată de Moise Ianoș corist. „Bobocelul și inele“ quartet de I. Vidu. „Mireasa din țara Ungurească“ povestire comică predată de I. Boldurean corist, în fine „Lugojana cor. mixt. Au urmat jocul ear la mezul nopții s'au executat jocurile naționale „Călușerul și Băntuța“ de 10 feciori coriști.

Petrecerea a decurs în ordine bună și destul de animată. Resultatul material din mai multe considerațiuni a fost destul de modest. Abia au încurs la cassă 40 cor. 80 steri între cari, ofert am primit dela dl George Șpen învăț. în Comsat 1 cor. ear supra solviri dela d-nii: Ioan Covaciu pădurar loco 2 cor. Cărora pe aceasta cale la numele corului nostru vocal li-se exprimă mulțumită publică. Tănase Popoviciu, cas-sarul corului.

Török A. și Comp. Budapesta. De lușm în revistă vânzătorii principali ai lo-surilor loteriei de clasă privileg. ung. involuntar ne bate la ochi casa de bancă Török. Firma aceasta adecă constant vestește, că e principalul loc de desfăcere a acestor losuri. Ne-am hotărât deci, că ne vom informa în aceasta direcțiune și în adevăr ne-am convins că aceasta casă de fapt pune în circulație cele mai multe losuri. Ceea-ce nici nu e prea de mirat, pentru-că rare-ori să pricepe o firmă să umble atât de mult în voia cumpărătorilor și să le câștige plăcerea cum o știe aceasta face firma Török A. și Comp. Cercul de cumpărători al acestei case s'a lărgit din ce în ce și în urmarea expansiunei, în afară de localitatea principală din Teréz Körut nrul 46, și-a deschis filiale pe

Váci-Körut 4, Muzeum-Körut 11 și Erzsébet-Körut 54. Număratele scrisori de mulțumită, dovedesc esecutarea promptă și eul-lantă a îndatoririlor sale, ceea-ce de sigur a determinat și pe direcțiunea loteriei de clase să se exprime atât de măgulitor des-pre aceasta casă. Prin urmare ne simțim și noi îndemnați a recomanda cu toată căldura casa de bancă Török A. és Társa, la care s'a făcut cele mai multe câștigari. Conform planului, tragerea clasei I. se va face acum Joi și Vineri între 20 și 21 No-emvrie. Prețurile losurilor, cu toate că plan-ul s'a schimbat mărindu-se considerabil câștigurile, au rămas cele vechi d. e. 1/8 — 1 cor. 50 bani; 1/4 — 3 cor.; 1/2 — 6 cor.; 3/4 — 12 cor. Cine dar vrea să ia parte la aceasta tragere, să se adreseze cu încredere către firma Török A. & Comp., Budapesta.

PARTEA LITERARĂ.

Românii în Dacia-Traiană

Până la întemeierea Principatelor.

De D. Onciul. (Urmare).

În legătură cu Slavii și în dependența de imperiul bulgar, Românii din Dacia au primit și instituțiunile slave ce caracterizează apoi dezvoltarea lor politică. De atunci le-a rămas instituția voevodatuului și a cnezatului (cu numiri slave), păstrată ca organizație națională și sub stăpânirea ungurească.

În regatul ungar, Românii se găsesc trăind după un drept propriu românesc (juralachicium), sub conducători naționali, numiți cnezi (sau udvornici—vornici) pe teritoriu mai mic, de regulă sat dependent de un castel regal, și voevozi pe teritoriu mai mare, district sau ținut (cum în Maramureș). Acești conducători eră judecătorii Românilor de pe teritoriile respective, stringea dările pentru rege și îndeplinea celelalte servicii dominiale ce nu eră rezervate castellanilor sau altor funcționari regali. Cnezatul, de regulă ereditar, se dobânda prin donațiune regală. Cnezii români care devenea catolici eră declarați nobili și primea cnezatul lor ca proprietate, astfel sporind rândurile nobilimii ungu-ești; cei remași ortodocși au decăzut apoi, din ce în ce, la starea de iobagi. Instituția cnezatului se găsește în regatul ungar numai în părțile locuite de Români, la care ea se află ca organizație națională mai veche și în afară de regat. Ea este arătată, în secolul XIII (cronica lui Keza: De udvornicis), ca instituție veche la populațiunea supusă de Unguri.

Pe când așa se presintă Românii în regatul ungar, peste munții ei au avut parte

de o dezvoltare politică mai priincioasă. După desființarea imperiului bulgar (1018), banatul din Oltenia, cunoscut în secolul XII ca vechiu „ducat român“, a continuat să existe, între stăpânirile Ungurilor, Byzantinilor și Pecenegilor, ca singură țeară românească liberă, din care a crescut apoi principatul Țării-Românești. La resărit de Olt și de Carpați, stăpânirea Pecenegilor a ținut până în a doua jumătate a secolului XI, când ordele lor principale s'au mutat peste Dunăre. Ea a fost înlocuită apoi prin stăpânirea Cumanilor, ale căror locuințe principale au continuat să fie între Don și Nipru până în secolul XIII.

Pe timpul când părțile din resărit de Olt și de Carpați, părăsire de Pecenegi, se află sub stăpânirea nominală a Cumanilor, apar aci Românii, mai întâiu pe la mijlocul secolului XII. Ei se găsesc în „părțile de lângă Marea-Neagră“ (1166) și în vecinătatea Galiției (1164 cu numele de Vlăhi la Byzantini, 1150—1257 cu numele de Bolvchoveni, derivat din Voloch—Vlach, în anale rusești). În Moldova, arătată pe atunci ca „pustie“, așezările lor eră încă foarte raie, aci ei aflându-se mai ales în părțile de miază-noapte. Cei din părțile de lângă Marea-Neagră, arătați mai numeroși, eră în partea resăriteană a Țării-Românești, de unde ei, ca aliați ai unei armate byzantine în contra Ungurilor, au intrat cu ea în Transilvania dinspre miază zi. Contemporanul scriitor byzantin care-i menționează spune despre ei că „sunt urmași ai vechilor coloni din Italia“. Dacă ei nu eră cunoscuți contemporanilor ca popor emigrat din miază-zi de Dunăre, precum nici cei din vecinătatea Galiției nu putea să fi venit din acea direcție, fără să fi ocupat mai mult partea meridională a Moldovei. În părțile nord-estice, ei au venit negreșit din regatul ungar, de unde mai apoi s'a descalcat și principatul Moldovei; cei din partea resăriteană a Țării-Românești vor fi venit parte din Oltenia, parte din Transilvania. (Va urma).

PARTEA ECONOMICĂ.

Prețul spiritului din Arad, 14 Noembrie. Spirit rafinat, vânzare mare . 118.— mică . 120.— brut vânzare mare . 116.— mică . 119.— 100 kilograme borhot uscat . 1280.—13.—

Bursa de grâne din Budapesta 50 chigr. grâu pe Aprilie 1903 c. 7.48—7.49 „ sâcăra pe „ . 6.51—6.52 „ porumb pe Maiu . 5.74—5.75 „ ovės pe Aprilie . 6.34—6.35

Bursa comerțului cu porci din Kőbánya: Raport dela 13 Noembrie. Porci grași (ungari), por. peste 400 Kgr. 108—110 fl. „ „ „ până la 300 „ „ „ tineri până la 320 . 110—111 „ „ „ tineri „ 250 . 109—110 „ (sârbi) per. peste 260 . 108—108 „ „ „ „ până la 240 . 102—104

ULTIME ȘTIRI.

Situația în Austria. Se anunță din Viena că situația guvernului a devenit foarte critică. Ministrul-președinte Körber e decis a-și da demisia.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Atelier de frizerie română.

Recomand Onor. public, atelierul meu de frizerie, ras, tuns, frizat ș. a. unde vor găsi și un serviciu prompt și de curățenie fină. Rog pe onoratul public român a mă încuraja, cum m'a încurajat și până acum. Abonamente primesc aranjate cu luna sau cu bilet, după voința on. domni.

Cu deosebită stimă: MIHAIL MILOȘ, frizer român, 859 5—5 Arad, piața Tököly, și strada Foray în colț, în șirul Semluarului român.

și vom începe să ne iabim ear ca în zilele dintăiu. În sfârșit, nu mai știam nici eu de vreau. Era, să vede, atragerea misteroasă a prăpastiei. Intrase demenal în mine, și nu mai eram stăpân nici pe fapta, nici pe cugetul meu.

Peste trei zile trebuia să ne întoarcem în țară. Patria străbuna de zor să mergem la Milano și de acolo la Florența. Îi spuneam că-mi e absolut imposibil. Seara, nevasta m'a boscorodit până târziu, că nici odată n'a avut și ea o plăcere deplină, o vacanție întreagă fericită, că ei toate i s'au drămuț cu sgarănie, că atâtea s'atâtea femei, sub toate raporturile inferioare ei, sunt de mil de ori mai fericite decât ea, și alte multe de astea.

Î-am spus hotărât, că și banii și concediul meu s'au isprăvit, și că poimâne o ștergem. Asta era Marți. Joi seara pleca vaporul la Fiume.

A doua zi, când am deschis ochii, nevastă-mea era îmbrăcată, cu păria n cap, gata să iasă. M'am uitat mirat la ea. — Mă duc să cumpăr câte ceva... pentru surori!

Părea că-i e frig, ș'avea un tremur ciudat în glas.

Am simțit și eu în clipa aceea o răceală la inimă și tresurul din glasul ei părea că intrat în mine de-odată și m'a uluit, nu știu cum, că n'am putut zice decât atât: „Bine, du-te“ — ș'am închis ochii moleșit ca de o lovitură ne-așteptată, mortală. Așa ca printr'un vis urli mă lup-

tam în mine, voiam să strig, să mă scol, să alerg după ea, s'o chem, s'o opresc, și nu puteam, și nu-mi dam seamă de ce se petrece... Cât voiți și stat așa, nu știu. Poate-un minut, poate-un ceas, poate mai mult. Când m'am sculat erau nouă și jumătate. M'am îmbrăcat lute ș'am eșit. Aveam o penibilă impresie de neliniște și de neastimpe în tot trupul. Cum am intrat în piața San-Marco i am văzut, — stăteau alături și priveau la o vitrină dela Testolini. M'am dus încet spre ei. Eram foarte tulburat și, nu știu cum, par'că mă joram să mă apropiu. Dar ori ce bănuială mi-s'a risipit pentru moment în fața seninătății lor. Ziua aceea am petrecut o toată împreună. Ei cădea une-ori pe gânduri. Ea însă era veselă, vorbăreată. Cumpărase câte-va broșe de mozaic, și se bucura ca un copil la gândul că se 'ntoarșe la țeară. Ce tare-i famese în viclenia ei... Seara am prânzit la Lido. După masă ne-am primblat pe Marea Canal până târziu.

Era o noapte încântătoare. Ici-colo tremurau pe luciul luminii roșetice, ce se adănciau în apă ca niște sfredele de foc; de pretutindeni se auziau cântece voioase; glasuri depărtate pe lagune, strigăte de gondolieri răsunau ca într'o boltă. Când ne-am latorș, erau aproape două. Nevastă-mea s'a apucat să mă așeze din lucruri, — zicea că nu-i e somn. Eu am adormit cum am pas capul pe pernă. Când m'am trezit, eram buimac, și par'că aveam o perdea pe ochi. O, sunt convinsă că 'mi-au dat ceva să beau, astfel nu pricep cum am

putut să dorm așa de greu, și așa de mult. Erau aproape zece. Mă scol, mă uit în toate părțile, văd patul ei desfăcut, văd jos numai un geamantan, pe masă un petecel de hârtie scris cu creionul, îl iau repede și cetesc:

Am plecat pentru totdeauna. Nu te mai face de ris căutând să-mi dai de urmă. Mergi sănătos și nu te mai gândi la mine. Adio!

Estă, D. mnule, ce-i femeea!.. De atunci sunt zece zile, 'mi am vândut tot, ciacornic, lanț, inel, verigă de logodnă și am umblat ca un neban să o găsesc, să-i spun cu ce om a fugit, cu ce om 'și-a legat capul, nenorocita, și să-i rid în față, să 'mi bat joc de ea fără nici o milă. Unde dracu s'or fi ascuns, nu pricep, că par'că au intrat în pământ. Da câte-am mai tras Doamne în vremea asta! Când te-am văzut aseară în gară la Pesta, 'mi-s'a părut că văd pe Dumnezeu. De două zile nu măncasem, și nu mai aveam ce să vând, ca să mă pot întoarce. Acum 'ți-am spus tot, și uite, par'că m'am mai răcorit puțin.

Ei tăcu. Trenul, gâfâind, zguduindu-și roțile pe la macazari, intra încet în gara Vircirova. Rămăsesem pe gânduri. Aveam impresia că în fața mea stă un nebun care, într'un moment de luciditate, 'mi-a povestit cum 'și-a aruncat nevasta într'o prăpastie.

A. Vlahuță.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea Volta.

Nu e leac secret.

vindecă și inviorează sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulației sângelui, anemie, amețeli, țiuțuri de ureche, bătaie de inimă, sgârșiri de inimă, astma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa poftelor de mâncare, răceala la mâni și picioare, slăbirea peste tot, reuma, podagră ischias, udulul în pat, influenza, insomnia, epilepsia, circula-

ția neregulată a sângelui și contra multor altor boale, cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Inșușirea acestui aparat este, că vindecă nu numai din timp în timp, ci introduce constant în corpul omenesc binefăcătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele aflătoare, eară pe de altă parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurărei, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii, cari prănușe cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate vedea aceste atestate. Pacientul, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca prin aparatul meu, primește banii înapoi.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu poate fi confundat cu aparatul „Volta“, care atât în Germania, cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu electro-magnetic prin deosebita-i putere vindecătoare, e în genere cunoscut, apreciat și răspândit.

Chiar și ieftinătatea estraordinară a crucei mele electro-magnetice o recomandă cu înțepire.

624 -121

Prețul aparatului mare e Cor. 6.
folosibil la morburii învechite.

Prețul aparatului mic e Cor. 4.
folosibil numai la copii și la femei de constituție foarte slabă.

Locul central principal de vânzare și espedare pentru țeară și străinătate e:

Müller Albert, Budapesta, V., str. Vadász 42./K.
colțul str. Kálmán.

Prăvălie de mode

ROSENBLÜH H. ȘI SOȚUL

în ARAD

Colțul pieței Szabadság și stradei Forray.

Recomandă marele său magazin de mode pentru dame: *mătăsuri, pânzături și chifonuri.*

Trusouri gata, barcheturi, plapome și matrațuri, confecțiunea noastră proprie.

Cele mai bune fabricate solide, și prețurile cele mai ieftine.

Materie fină pentru reverenți, cari își conservă culoarea, în Arad numai la noi se află în asortiment bogat.

Executăm confecționarea de

reverenți, paltoane, pardesiuri,

și le pregătim prin binecunoscutul croitor *Dragan Adamovici.*

Avem în mare asortiment materie și mătăsuri pentru

ornate și prapori bisericești.

Putem presenta nenumărate scrisori de recunoștință despre reverențele ce noi le pregătim, precum și despre serviciul nostru bun și ineseptionabil.

La dorință corespondență și în limba română, George Iankovics, Premier.

Cu distincă stimă:

Rosenblüh H. și soțul.

792 24-25

OPURI ȘI BROȘURI

Se recomandă

FOI PERIODICE

a executa următoarele:

INVITĂRI

BILETE DE LOGODNĂ
după dorință și în color

BILANȚURI

ANUNȚURI FUNEBRALE

• Tot felul de lucrări tipografice •

atingătoare de această branșă

PROGRAME

BILETE DE CUNUNIE
după dorință și în color

ADRESE

BILETE DE ÎNTRARE

Tipografia „Tribuna Poporului“

ARAD

Str. Deák Ferencz nr. 20

PREȚ-CURRENTURI
în ori-ce limbă

NOTE

STATUTE * LIBELE

CIRCULARE

• Diferite tipărituri pentru bănci •

CĂRȚI DE VISITĂ
diferite formate

MENU

PLICURI CU FIRMA

OBLIGAȚIUNI

Comandele primite se efectuează prompt și conștiințios.

CĂRȚI în COMISIUNE

Prețuri moderate!

EDITURĂ PROPRIE